

ԹՈՒՉՔՆ ԻՄ ՀԻՆ

4 + 4 + 4

Մտիկ կ'ընեմ.- «Պիտի դառնամ հին իմ անձին,
Որ ազատիմ ծովսին, գինսյն մշուշներէն,
Հաճոյական զգայնութեանց հալածախտէն:

Պիտի գտնեմ իմ անձը հին զոր կորուսեր
Էի կարծես, բայց որ միայն լուռ թաղուեր էր.
Իր թարմութիւնն էր կորուսեր ու փայլը հին

Իր սէրերուն, որոնք զինք քաղցր ու հըմայիչ
Կը դարձնէին, նոյն իտէալին վագող խումբին,
Որոնք լարուած նոյն երազէն՝ նոյն տեսիլքին

Հովերէն հո՛վ իրենց կործքին, գիտէին շունչ,
Իմաստ, հոգի, շարժում դընել՝ իրենց խօսքին,
Իրենց գործին, իրենց սիրոյ վերելքին մէջ:

Պիտի դառնամ հին իմ անձին: Ով դո՛ւն, հըպէ՛,
Գրկէ՛ ամուր, դի՛ր ձեռքդ ափիս, սիրոյդ դոյլով
Քաշէ զիս վեր մշուշներէն հալածախտին.

Ու տուր հոգոյս վերագտնել թըռիչքն իր հին:»

ՇԷՆ-ՄԱՀ